

**Philippi Ecclesiae Eystettensis XXXIX. Episcopi. De
Eiusdem Ecclesiae Divis Tvtelaribvs. S. Richardo. S.
Willibaldo. S. Wvnibaldo. S. Walpurga. Commentarius
nunc primum evulgatus**

Philipp <Eichstätt, Bischof>

Ingolstadii, 1617

Cap. XII. De miraculo sancti Richardi Regis post eius obitum ostenso.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70477)

Sanctorum quæ somnus dicitur, hæreditas
 æternæ retributionis assignatur. Hanc diem
 optabat Apostolus cum dixit; Cupio dissol-
 ui & esse cum Christo. & Psalmista: *Situit* Mors Sancto-
rum somnus.
anima mea ad Deum fontem vivum, quan-
do veniam es apparebo ante faciem Dei? Et Psal. 41.
 quia B. Richardus in hac mortali vita se ho- Rom. 12.
stiam sanctam es immaculatam rationabi-
 liter viuendo, & membra sua mortifican-
 do Deo exhibuerat, Deus manifestissimis
 signis ostēdit in terris, quid mercedis, quid
 dignitatis inter sanctos Dei pro labore suo
 receperit in cœlis. Ex quibus ostensionibus
 vnum miraculum ex innumeris excerpti-
 mus, gratia breuitatis alia trāseuntes, quod
 huic opusculo decreuimus annotare.

CAPVT XII.

*De miraculo S. Richardi Regis post eius
 obitum ostenso.*

Hgitur quando corpora Sanctorum, * Aliter, Frigi-
diani, qui fuit
Episcopus Lu-
censis, cuius Na-
talis in Mar-
tyrol. Romano
 scilicet B. * Frigidiani, * Cassi, & san-
 ctæ Faustæ Virginis translata sunt, & loco
 magis honorabili consignata, corpus B. Ri-
 chardi

diei XVIII.
Martij ad-
scribitur.
Translatio
XVIII. No-
vembriis.
*f. Cassij.

Apparitio
S. Richards.

chardi ex incuria, qua non quærebant dili-
genter, in loculo suo remansit. Sed post ali-
quot dies apparuit cuidã infirmo, qui vo-
cabatur Cedeus, qui erat homo bonæ na-
tionis, toti terræ cognitus, erat enim Comes,
& dixit ad eum: Vade ad Ecclesiam S. Frig-
diani ad Priorem, & ad fratres eiusdẽ Eccle-
siæ, & dic eis ex nomine meo. Quare me di-
misistis? Quare me à fociis meis separastis?
Quos enim Deus coniunxit, homo absque
deifica ratione separare non debet. At ille
infirmus, inquit, sum, & ire non possum.
Longa namque interualla temporum su-
peruenerunt, quibus nec pedem ad ambu-
landum, nec manum ad operandum, quo-
cunque modo extendere potui: paralyti-
cus enim sum, omni virtute corporis desti-
tutus hic in lecto ex multa resolutione mē-
brorum delibor. Et tu quis sis, ignoro. At il-
le, inquit, vade confidenter, nam Christus
sua consueta benignitate, ex mea interces-
sione te in hac hora sanauit. Infirmus ex
hoc verbo non modicum letificatus, repli-
cavit dicens: Quis es Domine, vt de te sciam

ex

ex ordine narrare, quæ mihi sunt mirificè
 facta, & tibi magnifice faciendæ? Respondit
 sanctus Rex: Ego sum S. Richardus, quon-
 dam Rex Anglorum, prius dux Sueciæ, exul *lu*
 patriæ, spreto mundi, contemptor sui; qui
 regionum reliqui tributa, & Sanctorum
 quæsiui limina; simulque cum filiis meis
 peregrè profectus sum ad regiones multas;
 & post longa exilia, post multa certamina,
 in præfenti ciuitate, quæ ** Lucana al-*
 in præfenti ciuitate, quæ ** Lucca vocatur,* *ter.*
 finita est mea pugna, & ex hoc seculo ne-
 quam ereptus, ad suam gloriam assumpsit
 me Dominus. Et indicauit ei locum sepul-
 turæ suæ, processu dierum, & antiquitate
 temporum satis latitantem.

Facto ergo mane Comes supra memo- *Paralyticus*
 ratus, qui pridie infirmitate magna teneba- *curatur.*
 tur, venit sanus per omnia ad quos destina-
 tus fuerat, visionem narrans, & in porten-
 tum veritatis, se sanum & incolumem om-
 nibus ostendit, manifestans locum sepul-
 turæ certitudinaliter, secundum indicia,
 quæ B. Richardus memoriæ suæ impresse-
 rat. Ex tunc fodere cœperunt, sanctum cor-

H pus

*Transfertur
S. Richards.*

pus quæritantes, & quæsitum inuenerunt, honorificè clausura nobili feratum, cum epitaphio exprimente personam ex nomine, opera virtutum, & gesta miraculorum continente, sanctissimum corpus collegio sanctorum supra memoratorum associantes, honorem sanctis debitum eidem suppliciter impenderunt.

CAPVT XIII.

De profectioe fratrum Romam, & de peregrinatione S. Willibaldi ad terram sanctam.

Nunc consequentia lecturæ deposcit, ut patre præmisso ad regna cœlestia, stilū scribendi ad filios conuertamus, quibus, ut narratur, cordibus sacra immisione illapsum est, ut limina beatorum Petri, videlicet Principis Apostolorum, & Pauli Copostoli Doctoris gentium inuiserent; quatenus omnis eorum actio Apostolica benedictione petita, firmiori radice roborata consisteret. Est enim Roma apex auctoritativæ potestatis, fons spiritualis sapientiæ, puteus

*Encomia Ro-
ma.*